

WALTER BONATTI A POLLENÇA

per MIQUEL BOTA TOTXO

Un bon company, soci del Centre Excursionista de Badalona, fou el qui em posà en contacte amb en Miquel Bota i Totxo, poeta i cronista oficial de Pollença i, per sobre de tot, home enamorat de la seva terra. Parlar de Miquel Bota és parlar de l'home que ha fet el miracle que Pollença tingui una intensa vida cultural, com moltes ciutats voldrien; n'és un exemple el Festival Internacional Musical de Pollença, que aplega, un any darrera l'altre, els millors intèrprets mundials. Com a poeta només direm que és premi de Poesia Catalana Ciutat de Barcelona i que una oda seva als Pirineus (que esperem poder publicar a VÈRTEX pròxim) guanyà uns Jocs Florals de Barcelona.

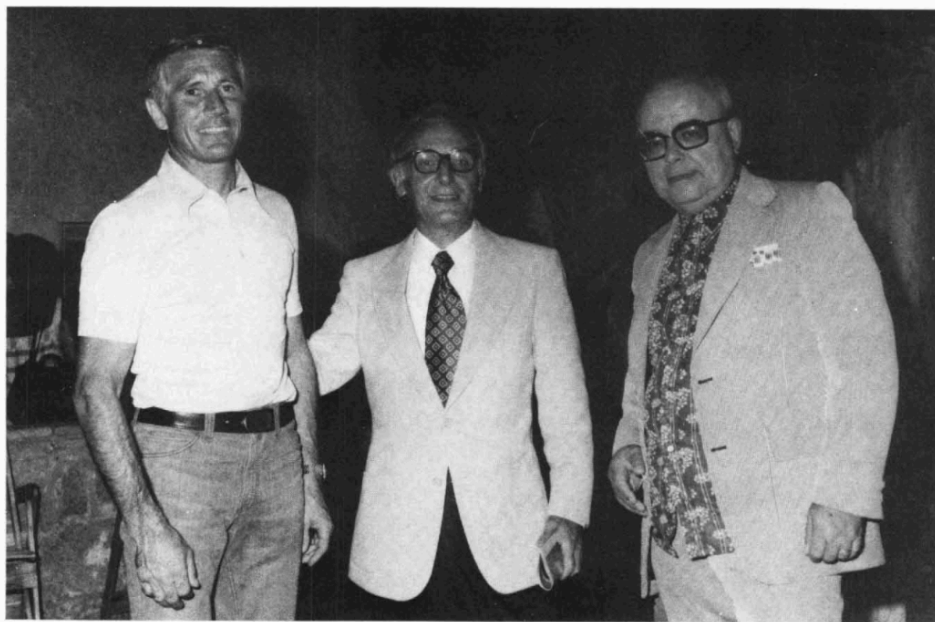
Però no és aquest el cas que ens porta a esmentar-vos Miquel Bota avui i ací. En un viatge a Pollença vaig tenir ocasió de conèixer-lo i, parlant parlant, va sortir a relleu la muntanya. Va ésser aleshores quan em vaig assabentar que, a Pollença, hi tenia la casa d'estiu en Walter Bonatti, Vaig voler veure-la. En Bonatti no

hi era, però la seva casa, allunyada de tot veïnatge, és demostració palpable del seu esperit muntanyenc; està situada al peu del Cavall Bernat, espadat en forma de cresteria que tanca la banda est de la badia pollenciana, que amb el seu nom ens recorda el nostre Montserrat.

Em diuen que en Bonatti té pitonat aquest "cavall" i que són molts els matins de juliol i agost que el fa servir de camp d'entrenament; en Miquel em diu que ell —malgrat les constants invitacions que en Bonatti li ha fet— no s'ha atrevit mai a acompanyar-lo

No deixa d'ésser simpàtic que un home aventurer com Bonatti hagi cercat la seva llar de repòs a Mallorca, i demano a l'amic Bota que vulgui descriure'ns les seves impressions sobre un dels millors alpinistes internacionals. Vet ací, doncs, un aspecte inèdit d'en Walter Bonatti. Gràcies, amic Bota.

JOAN CERVERA I BATARIU

Walter Bonatti, Miquel Bota i Totxo i Aligi Sassu, a Pollença.

Així com, en totes les èpoques, Pollença ha encisat el cor d'homes excel·lents —Francis de Miomandre, Anglada Camarasa, Tito Cittadini, Camila Pers, Philip Newman, Eugene Mosgraber, Santiago Rusiñol, Joaquim Sorolla, William Degouve de Nuncques, Aligi Sassu i altres que allargarien la nostra cita—, també ara, a més de moltíssims residents i visitants il·lustres, sens dubte la bellesa de la comarca pollenciana s'ha guanyat l'esperit d'un personatge admirat.

Aquesta vegada es tracta de Walter Bonatti, el famós explorador i alpinista italià, viatger infatigable, fotògraf excepcional, home d'intel·ligència privilegiada, per a qui no existeix racó de la terra que no conegui.

Els seus extraordinaris reportatges, que omplen les pàgines de les millors revistes del món, són testimoni eficaç de l'activitat intensa que ha ocupat la vida de Walter Bonatti, dels seus interessants i espectaculars viatges, de la importància i transcendència de la seva dedicació absoluta al treball i afany de descobrir i mostrar indrets de la Natura desconeguts i insospitats.

Té una significació remarcable el fet que hagi estat precisament la força d'atracció del paisatge de Pollença l'urpa o imant que ha empresonat suauement l'ànima i la vida d'aquest home de tant prestigi, fins a bastir-se una casa on viure i passar llargues mesades, a la Cala de Sant Vicenç, quasi a la mateixa cresta del Cavall Bernat.

Entre nosaltres, Walter Bonatti ha preparat alguns reportatges referits als valors inconfusibles de les ciutats mallorquines.

Walter Bonatti, home de grans coneixements, d'empreses singulars i quasi de perfil impossible, atleta àgil, explorador de reconeguda fama mundial i despegegador de simpatia, parla amb mi dels seus viatges, de la seva meravellosa volta al món; dels llacs de color de Keli-Mutu, a Indonèsia; de la seva extraordinària aventura alpina, captada a través d'una col·lecció de fotografies fabuloses; de la seva estada als altiplans de Bolívia; de les seves inversemblants acrobàcies pels cims encrestats de la Carenada Reial de Bolívia, copsant fotogràficament imatges increïbles de les estalactites d'argent i de la seva escalada al perillós Illampu; dels seus viatges als volcans més alts del món, als Andes de l'Equador; del seu pas per l'infern verd del riu Padamo, a la Serra de Parima; i d'altres exploracions, seguint la petja de Humboldt, per l'Amazònia, en el regne del goriila, al cor de l'Àfrica negra, o del seu descens a l'infern del volcà Nyranganga, a Zaire; a més d'altres viatges i descobriments d'incontrovertible relleu.

I, aprofitant l'avinentesa, es perfilen unes preguntes.

—T'has penedit, amic Walter, d'alguns dels teus viatges o exploracions?

—Jamai. Malgrat les moltes dificultats de tot ordre i els perills que sempre he hagut de vèncer, al final m'he sentit recompensat pel goig del descobriment d'insòlites novetats i llocs quasi de fantasia, joies amagades amb les quals la Natura ama de premiar el qui, lliurant-se totalment, dedica temps i vida a descobrir-les.

—I, quant a l'esdevenidor, què tens preparat, amic Bonatti?

—Molts projectes i molts plans. Tu saps que, ara fa poc, he arribat de Veneçuela, on m'acompanyà l'amic Aligi Sassu. Ell et contarà detalladament les nostres exploracions. Ha estat una experiència meravellosa. I com pots suposar, encara hi ha moltes terres a recórrer.

—I quina raó et féu comprar una casa a Pollença, a la Cala de Sant Vicenç?

—La tranquil·litat mallorquina, la bellesa i magnitud del paisatge illenc —Torrent de Pareis, Formentor, Castell del Rei, la Vall d'En Marc, Lluc—, l'ambient, podríem dir únic, que a Pollença es pot gaudir en molts aspectes.

—Puntualitza, Walter, per favor.

—Per exemple, el clima inefable, l'atmosfera imponderable que aconsegueix el Claustre de Pollença amb el seu Festival Internacional de Música. Després, el seu Certamen, també internacional, de Pintura. El Cinema Amateur, Teatre local, Museu d'Art Gòtic, Museu Municipal d'Art. I, tanta activitat cultural, és poc corrent de trobar-la tan aprofitable, sana i digna.

—Al principi, m'has dit que escalares el «Cavall Bernat», de la Cala. No és així?

—Sí, amb la meua esposa. Vàrem restar meravellats de tanta bellesa. La intensitat de la llum, la nitidesa de l'aigua, la magnitud dels colors, tot, unit-se harmònicament, em donà la impressió que les roques florien.

—Competència, no, Walter. La poesia, la faré jo.